

[Oluf Pedersen.]

Partiet Venstres Ordfører Hr. Neergaard Tilslutning til den Tanke, at der burde finde ekstra Afdrag paa Statsgælden Sted. Siden den Tid har man forøget Statsgælden med betydelige Beløb, og nu kommer man med Forslag, ikke om ekstraordinært Afdrag, men tværtimod om Forøgelse af Statsgælden med yderligere ca. 5 Mill. Kr.

Jeg kan ikke forstaa, hvorfor Socialdemokratiet er gaaet ind for en saadan Politik, en Politik, som man dengang afgjort vilde have betegnet som ganske uforsvarlig. Nu udskriver man her i Danmark ca. 1 Milliard Kroner om Aaret i Skat eller ca. en Trediedel af Befolkningens Indtægter, og saa viser det sig, at det endda ikke slaar til, men at man yderligere maa optage Laan. Jeg synes, det er ganske urimeligt, og det er Bevis for, at den økonomiske Politik, som føres, er uforsvarlig.

Socialdemokratiets Ordfører, det ærede Medlem Hr. Fr. Andersen, anbefaler det foreliggende Lovforslag med den Bemærkning, at det gælder et Laan paa 60 Mill. Kr. Det ærede Medlem er aabenbart slet ikke klar over, at det i Virkeligheden drejer sig om ca. 5 Mill. Kr. mere, for det er vel ikke Meningen, at vi skal til at begynde at regne med svenske Kroner, for at det skal se ud, som om de offentlige Udgifter ikke er saa store, som de i Virkeligheden er.

Jeg synes, det er uforsvarligt at komme med Forslag om Optagelse af nye offentlige Laan. Man burde afvikle de Laan, der er, i alt Fald efterhaanden som de forfalder. Det er den eneste Fremgangsmaade, som kan være nogenlunde i Overensstemmelse med det Standpunkt, Socialdemokratiet tidligere har indtaget. Det staar saaledes for mig, at det bliver ikke bedre, at man gaar til yderligere Pantsetning af vort Fædreland ved Optagelse af Laan i Udlandet. Det ærede Medlem Hr. Rager sagde saa smukt, at man førte Penge til Landet. Jeg synes, at det er en alt for smuk Betegnelse for dette Lovforslag.

Hvad angaar Renten, forekommer det mig, at den efter svenske Forhold er urimelig høj, ikke mindst naar henses til den Rente, der skal betales af den danske Del af Laanet, som jo kun skal forrentes med 3 pCt., medens den svenske Del skal forrentes med 3½ pCt. Paa Baggrund af, at den danske Diskonto er 4 pCt., medens den svenske kun er 2½, maa det siges, at enten er det en meget høj Rente, dette Laan optages til, eller ogsaa opretholder man i Danmark en ganske urimelig høj Diskonto. En af Delene maa være Til-

fældet — hvilken, kan den højtærede Finansminister maaske klare, naar han kommer herop.

Det forekommer mig, som sagt, urimeligt at optage Statslaan, og man bliver ikke mildere stemt over for Forslaget, naar Laanet oven i Købet optages i Udlandet og til høj Rente. Jeg vil derfor anbefale, at man stemmer imod Lovforslaget.

Aksel Larsen: At dømme efter de Oplysninger, de ret sparsomme Oplysninger, der er stillet til vor Raadighed, synes det ikke at være nogen helt daarlig Finanstransaktion, Staten herved foretager, og for saa vidt kunde vi for vort Vedkommende lade Lovforslaget passere med den Bemærkning. Jeg kan dog ikke lade være at tilføje et Par Stykker.

For det første er det beklageligt, at man, naar et Laan, der har løbet saa længe og egentlig for længst skulde være tilbagebetalt, udløber, ikke ved anden Vej at gaa end at optage Statslaan til Dækning af det, og endda at optage et Statslaan, der er større end det, der skulde have været indfriet i Midten af September. Den danske Befolkning har jo meget store Summer at slæbe paa i aarlige Rentebyrder af de forskellige optagne Statslaan, og jeg kan ikke tilbageholde et Ønske om, at Regeringen vil benytte det Flertal, den har, til at gennemføre noget i Retning af det Forslag, som i 1924—25 blev forkastet, eller maaske ikke forkastet, men som blev kvalt mellem første og anden Behandling i Folketinget, om en Formueafgift til Afbetaling paa Statslaan, saaledes at det danske Folk kunde blive fri for en Del af disse Rentebyrder.

I øvrigt er det jo saadan, at man fra Regeringens Side følger en Skik, som jeg ikke er helt sikker paa er parlamentarisk, nemlig at medens visse Partier i Forvejen bliver orienteret om Regeringens Planer, i dette Tilfælde om Regeringens Plan med Hensyn til Optagelse af Statslaan, saa er der aabenbart andre Partier, man ikke vil orientere paa Forhaand; det gælder i hvert Fald vort, for vi vidste, før Mødet blev aabnet, intet om dette. Jeg synes, dette er forkert, og jeg kan heller ikke godkende den Skik, der aabenbart videre skal følges, og som de ærede Medlemmer Hr. Himmelstrup og Hr. Korsgaard har givet Udtryk for, nemlig at naturligvis skal den højtærede Finansminister ikke besvare særlig interessante Spørgsmaal her, det kan han gøre bag Udvalgets lukkede Døre. Jeg finder, at naar man paa den Maade forholder os vig-